

Arrest

nr. 214 908 van 9 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. GOSTEK
Keizer Karellaan 584/9
1082 SINT-AGATHA-BERCHEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 24 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. GOSTEK, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart op onbepaalde datum België te zijn binnengekomen, diende op 19 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 18 december 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing dat het verzoek kennelijk ongegrond is. Deze beslissing, die verzoeker op 18 december 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 19/11/2018

Overdracht CGVS: 29/11/2018

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het gesloten centrum te Merksplas op 13 december 2018 van 11u12 tot 12u24 bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is. Uw advocaat, meester Gostek, woonde het volledige gehoor bij.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Podujevë (Kosovo) en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. U woonde in Podujevë in een woning samen met uw drie broers. Uw moeder is een viertal jaar geleden gestorven. In 2015 leende u 4500 euro van een man die de bijnaam B. gebruikte, met als doel om naar Europa te vertrekken om er te werken en geld te verdienen. Vooraleer u dat geld van hem kreeg, heeft hij u geslagen. De afspraak was dat u het geld binnen de zes maanden zou terugbetalen. Een maand nadat u het geld geleend had, vertrok u naar Duitsland waar u een week verbleef. U trok nadien naar België samen met uw neef, K. K. U verbleef illegaal in België en diende geen verzoek om internationale bescherming in omdat u niet op de hoogte was van deze mogelijkheid. U reisde ook regelmatig naar Duitsland. U hoorde van uw broers dat B. drie keer bij hen was langs geweest om naar u te vragen. Hij gebruikte echter geen geweld tegen hen en zei dat hij enkel met u problemen had, niet met hen. Op 2 juni 2017 werd u door de rechtbank van Sint-Gillis veroordeeld tot 18 maanden gevangenisstraf voor diefstal en voor onwettig binnenkomen of verblijf in het rijk. U verbleef vier maanden in de gevangenis voor u werd vrijgelaten. Nadien bleef u nog een maand in België vooraleer u naar Frankrijk vertrok. Daar belandde u in de gevangenis omdat u dronken was en u valselijk beschuldigd werd van diefstal. Uw vader was in deze periode in Kosovo plots overleden. Het huis waar u met uw familie woonde was ook afgebrand. U veronderstelde dat dit door B. in brand was gezet. U diende in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in maar werd uiteindelijk gerepatriëerd naar Kosovo. U verbleef twee of drie maanden in Kosovo bij uw oom langs moederskant. U hoorde in deze periode niets van B. U vertrok opnieuw naar België waar u na drie maanden in de gevangenis belandde en nadien werd overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas. Op 19 november 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U verklaart in Kosovo B. te vrezen. U kan hem immers niet terugbetalen. U hoorde dat B. veel connecties heeft en vreest dat een klacht bij de politie daarom niets zou uithalen. In uw administratief dossier bevindt zich een kopie van uw identiteitskaart. U legde een attest neer van de gemeente Podujevë betreffende de brand die plaatsvond in het huis van uw broer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 17 december 2017 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verzoek een uitzonderlijk laattijdig karakter vertoont. U verbleef in 2015, 2016 en 2017 reeds maandenlang illegaal in Duitsland en België, waaronder enkele maanden in de gevangenis in België. U verklaarde dat u toen niet op de hoogte was van het bestaan van asiel (CGVS, p. 6-7). U verklaarde dat u in 2017 wel een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Frankrijk waarbij u, dezelfde asielmotieven als bij uw huidige verzoek aanhaalde en waarna u nadien uiteindelijk werd gerepatriëerd (CGVS, p. 7). Ook na uw terugkeer uit Kosovo diende u echter opnieuw niet meteen verzoek om internationale bescherming in.

U verklaarde op 16 november 2018, tijdens een gesprek in het kader van het hoorrecht nadat u werd vastgehouden in het gesloten centrum te Merksplas, dat u reeds drie maanden in België was. U verklaarde toen ook dat u geen verzoek om internationale bescherming wenste in te dienen en dat u in België was om te werken (volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht 16/11/2018 vragen 3 en 7). U diende uiteindelijk toch een verzoek in op 19 november 2018. U verklaarde hierover dat u niet kan lezen en schrijven omdat u niet regelmatig naar school bent gegaan en de documenten aldus niet kon invullen (CGVS, p. 10). Dergelijke uitleg volstaat niet aangezien u mondeling gehoord werd en bovendien, volgens uw verklaringen, reeds in Frankrijk een verzoek had ingediend. Dergelijke laattijdige asielaanvraag lijkt dan ook te zijn ingediend teneinde de uitvoering van een op handen zijnde beslissing die tot uw verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen. Dit is een houding die moeilijk in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorgaande bevindingen ondermijnen bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.

Verder dient gewezen te worden op enkele tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw vrees verder aantasten. Bij de DVZ verklaarde u dat u het geld dat u geleend had niet kon terugbetalen aan B., daardoor problemen met hem kreeg en dat hij u enkele keren geslagen had (verklaring DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS vermeldde u dit gegeven niet en verklaarde u dat u, nadat u het geld had gekregen van B., hem nooit meer terugzag (CGVS, p. 14). Toen u werd geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ verklaarde u dat u door hem geslagen werd vlak voordat hij u het geld gaf, hetgeen hoogst bevreemdend overkomt (CGVS, p. 15). Verder dient vastgesteld dat het attest van de gemeente Podujevë omtrent de brand van uw woning tegenstrijdig is met uw verklaringen. Vooreerst is het in dit attest vermelde adres verschillend aan het adres waar u verklaarde gewoond te hebben. U verklaarde gewoond te hebben in de Qendresa straat in Podujevë (CGVS, p. 2; verklaring DVZ persoonsgegevens vraag 10). In het attest staat dat de afgebrande woning zich in de Skenderbeu straat bevond. Verder blijkt uit dit attest dat uw broer R. zelf aanwezig was bij de brand, de brand gemeld heeft bij de autoriteiten en dat hij zelf heeft geholpen met de brand te doven. U verklaarde zelf echter dat niemand thuis was toen de brand plaatsvond (CGVS, p. 13). Ten slotte blijkt uit dit attest dat de oorzaak van de brand een verouderde houtkachel is. Uit dit attest blijkt geenszins dat er mogelijk sprake is van brandstichting, noch dat uw broer(s) dit vermoeden hadden. U verklaarde zelf nochtans met uw broers besproken te hebben dat B. de aanstichter was van deze brand en niet te weten wat de officiële oorzaak was van de brand (CGVS, p. 13, 14). Bovenstaande elementen zetten de geloofwaardigheid van uw problemen met B. ernstig op de helling.

Betreffende uw vrees voor uw schuldeiser B. dient verder opgemerkt te worden dat dit een probleem van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard is dat geen verband houdt met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Er dient hoe dan ook opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen met B.– die trouwens vreemd aan de Vluchtelingenconventie zijn daar zij louter zijn ingegeven door aangegane schulden bij B. - geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u sprake zou zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. U heeft uw problemen met B. en uw vrees voor hem niet aangegeven bij de Kosovaarse politie (CGVS, p. 14, 15) . U verklaarde dat u dit niet deed omdat u hoorde van kennissen dat B. veel connecties had (CGVS, p. 14). Deze verklaring is niet afdoende. U kon deze connecties immers geenszins verduidelijken. Zo kon u geen namen noemen en wist u niet aan te geven of bij connecties bij de politie of rechtbank had (CGVS, p. 14). Verder kan gewezen worden op. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt overigens dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van

daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten.

U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Kosovo zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat deze beslissing te wijzigen. Uw identiteitskaart toont uw identiteit en nationaliteit aan, die hier niet ter discussie staan. Het attest van de gemeente Podujevë werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert vijf middelen aan als volgt:

“2.1. Eerste middel

Weigering vluchtelingenstatus - Schending van artikel 1 van artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), en van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers asielaanvraag werd afgewezen omdat zijn asielaanvraag niet geloofwaardig zou zijn.

In de bestreden beslissing wordt aangehaald:

"Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verzoek een uitzonderlijk laattijdig karakter vertoont. U verbleef in 2015, 2016 en 2017 reeds maandenlang illegaal in Duitsland en België, waaronder enkele maanden in de gevangenis in België. U verklaarde dat u toen niet op de hoogte was van het bestaan van asiel (CGVS p. 6-7). U verklaarde dat u in 2017 wel een verzoek heeft ingediend in Frankrijk waarbij, dezelfde asielmotieven als bij uw huidige verzoek aanhaalde en waarna u nadien uiteindelijk werd gerepatriëerd (CGVS p. 7). Ook na uw terugkeer uit Kosovo diende u echter opnieuw niet meteen verzoek om Internationale bescherming in. U verklaarde op 16 november 2018, tijdens een gesprek in het kader van het hoorrecht nadat u werd vastgehouden in het gesloten centrum te Merksplas, dat u reeds drie maanden in België was om te werken."

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt duidelijk dat hij initieel niet van plan was om in België te blijven. Van zodra hij het geld bijeen gespaard had met een beetje extra, ging verzoeker terug naar het land van herkomst om daar een leven op te bouwen. Dit is ook de reden waarom hij niet eerder een asielaanvraag heeft ingediend in België.

Verzoeker volhardt aldus in zijn asielmotieven en benadrukt met klem dat hij onmogelijk kan terugkeren naar Kosovo en nood heeft aan internationale bescherming.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

2.2. Tweede middel

Weigering van het subsidiair beschermingsstatuut -schending van artikel 48/4, § 2, a en b vreemdelingenwet en van de artikelen 4, 15 en 18 van de RICHTLIJN 2004/83/EG VAN DE RAAD.

Een terugkeer naar Kosovo is voor verzoeker uitgesloten.

Verzoeker meent dat hij bijgevolg zeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Voor het overige betreffende dit punt verwijst verzoeker naar de hierboven aangehaalde feiten.

Verzoeker komt dan ook klaarblijkelijk minstens in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

2.3. Derde middel

Schending van de materiële motiveringsplicht - Schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vreemdelingenwet).

Doordat zoals blijkt uit wat voorafgaat de motivering in de bestreden beslissing en op grond waarvan mijn verzoeker zijn asielaanvraag werd afgewezen, foutief, minstens onvoldoende is om zijn asielaanvraag af te wijzen. Verzoeker verwijst hiervoor naar de uiteenzettingen in het eerste en tweede middel.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

2.4. Vierde middel - schending van de zorgvuldigheidsplicht

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het bestuur op om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Zoals blijkt uit wat voorafgaat is het bestuur klaarblijkelijk bijzonder onzorgvuldig tewerk gegaan, en heeft zij verzoekers asielaanvraag niet met de nodige ernst onderzocht, wat een totaal verkeerde beoordeling van zijn asielaanvraag tot gevolg had.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

2.5. Vijfde middel - Schending van Artikel 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)

Artikel 2 EVRM voorziet in het recht op leven en artikel 3 beschermt verzoeker tegen foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. De kans dat verzoeker hiervan het slachtoffer wordt als hij het land moet verlaten, en dus moet terugkeren naar Kosovo, is reëel. De bestreden beslissing schendt dan ook de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Dat het middel ernstig is."

2.2. Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet belet verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een resem geschonden geachte bepalingen met een algemeen theoretische toelichting laat op zich niet toe om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom het verzoek om internationale bescherming van verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 in het kader van de voorwaarden van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. De Raad beoordeelt de grieven die worden ontwikkeld in het verzoekschrift en kan geen uitspraak doen *ultra petita* (RvS 7 juni 2016, nr. 234 969; RvS 29 mei 2018, nr. 241 631; RvS 8 november 2018, nrs. 242 886, 242 887 en 242 888).

2.3. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn afgelegde verklaringen, in het bijzonder dat hij niet van plan was om in België te blijven en dat hij geenszins kan terugkeren naar Kosovo. Los van het feit dat dergelijk algemeen verweer niet ernstig is, is de beoordeling van de door verzoeker voorgelegde elementen in de bestreden beslissing correct en pertinent en vindt deze steun in het administratief dossier, zodat deze wordt bevestigd:

"Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verzoek een uitzonderlijk laattijdig karakter vertoont. U verbleef in 2015, 2016 en 2017 reeds maandenlang illegaal in Duitsland en België, waaronder enkele maanden in de gevangenis in België. U verklaarde dat u toen niet op de hoogte was van het bestaan van asiel (CGVS, p. 6-7). U verklaarde dat u in 2017 wel een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Frankrijk waarbij u, dezelfde asielmotieven als bij uw huidige verzoek aanhaalde en waarna u nadien uiteindelijk werd gerepatrieerd (CGVS, p. 7). Ook na uw terugkeer uit Kosovo diende u echter opnieuw niet meteen verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde op 16 november 2018, tijdens een gesprek in het kader van het hoorrecht nadat u werd vastgehouden in het gesloten centrum te Merksplas, dat u reeds drie maanden in België was. U verklaarde toen ook dat u geen verzoek om internationale bescherming wenste in te dienen en dat u in België was om te werken (volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht 16/11/2018 vragen 3 en 7). U diende uiteindelijk toch een verzoek in op 19 november 2018. U verklaarde hierover dat u niet kan lezen en schrijven omdat u niet regelmatig naar school bent gegaan en de documenten aldus niet kon invullen (CGVS, p. 10). Dergelijke uitleg volstaat niet aangezien u mondeling gehoord werd en bovendien, volgens uw verklaringen, reeds in Frankrijk een verzoek had ingediend. Dergelijke laattijdige asielaanvraag lijkt dan ook te zijn ingediend teneinde de uitvoering van een op handen zijnde beslissing die tot uw verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen. Dit is een houding die moeilijk in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorgaande bevindingen ondermijnen bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.

Verder dient gewezen te worden op enkele tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw vrees verder aantasten. Bij de DVZ verklaarde u dat u het geld dat u geleend had niet kon terugbetalen aan B., daardoor problemen met hem kreeg en dat hij u enkele keren geslagen had (verklaring DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS vermeldde u dit gegeven niet en verklaarde u dat u, nadat u het geld had gekregen van B., hem nooit meer terugzag (CGVS, p. 14). Toen u werd geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ verklaarde u dat u door hem geslagen werd vlak voordat hij u het geld gaf, hetgeen hoogst bevreemdend overkomt (CGVS, p. 15).

Verder dient vastgesteld dat het attest van de gemeente Podujevë omtrent de brand van uw woning tegenstrijdig is met uw verklaringen. Vooreerst is het in dit attest vermelde adres verschillend aan het adres waar u verklaarde gewoond te hebben. U verklaarde gewoond te hebben in de Qendresa straat in Podujevë (CGVS, p. 2; verklaring DVZ persoonsgegevens vraag 10). In het attest staat dat de afgebrande woning zich in de Skenderbeu straat bevond. Verder blijkt uit dit attest dat uw broer R. zelf aanwezig was bij de brand, de brand gemeld heeft bij de autoriteiten en dat hij zelf heeft geholpen met de brand te doven. U verklaarde zelf echter dat niemand thuis was toen de brand plaatsvond (CGVS, p. 13). Ten slotte blijkt uit dit attest dat de oorzaak van de brand een verouderde houtkachel is. Uit dit attest blijkt geenszins dat er mogelijk sprake is van brandstichting, noch dat uw broer(s) dit vermoeden hadden. U verklaarde zelf nochtans met uw broers besproken te hebben dat B. de aanstichter was van deze brand en niet te weten wat de officiële oorzaak was van de brand (CGVS, p. 13, 14). Bovenstaande elementen zetten de geloofwaardigheid van uw problemen met B. ernstig op de helling.

Betreffende uw vrees voor uw schuldeiser B. dient verder opgemerkt te worden dat dit een probleem van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard is dat geen verband houdt met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Er dient hoe dan ook opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen met B.– die trouwens vreemd aan de Vluchtelingenconventie zijn daar zij louter zijn ingegeven door aangegane schulden bij B. - geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u sprake zou zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. U heeft uw problemen met B. en uw vrees voor hem niet aangegeven bij de Kosovaarse politie (CGVS, p. 14, 15) . U verklaarde dat u dit niet deed omdat u hoorde van kennissen dat B. veel connecties had (CGVS, p. 14). Deze verklaring is niet afdoende. U kon deze connecties immers geenszins verduidelijken. Zo kon u geen namen noemen en wist u niet aan te geven of bij connecties bij de politie of rechtbank had (CGVS, p. 14). Verder kan gewezen worden op. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt overigens dat in Kosovo maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten.

U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Kosovo zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat deze beslissing te wijzigen. Uw identiteitskaart toont uw identiteit en nationaliteit aan, die hier niet ter discussie staan. Het attest van de gemeente Podujevë werd hierboven reeds besproken.”

Uit de verklaringen en de door verzoeker bijgebrachte documenten blijkt niet dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP